

[Πρόλογος, κεφ. 15-16]

15

Ὡ θαυμαστή καὶ ἁγία / κλίνη ἐτούτη, καὶ ποῖον ἄλλον εἶναι ἐνδοξότερόν της ἢ θαυμαστότερόν της! Ἄντις τέσσερα ποδά-ρια ἀπὸ τὴν κρατοῦσι ἔχει τοὺς τέσσαρις Εὐαγγελιστὰς ἀπὸ τὴνε μεγαλύνουσι, ἀντις ἄλλες τάβλες ἔχει τοὺς ἄλλους Ἀποστόλους, ἀντις ροῦχα ἔχει τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἀπὸ τὴν ἐρδίναςεν καὶ ἐπισκιάζοντας εἰς αὐτήνην καὶ ἔστρωσέν τηνε τὰ χαρίσματά του καὶ ἤκαμέν τηνε ἀξίαν εἰς τὴν ὑποδοχὴν τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ. Ἀλλὰ λέγει τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, διὰ στόμα-τος τοῦ Προφήτου, πὼς τὴν ἐτριγουρίζουν ἐξήκοντα δυνατοί, ἀπὸ τοὺς δυνατοὺς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, οἱ ὅποιοι ὅλοι κρατοῦσι μαχαίρας πολεμικάς, καὶ ἐτούτοι εἶπαμεν πὼς εἶναι οἱ πατριάρχαι, οἱ προφήται, οἱ προπάτορες, ὅσοι εὐαρεστήσασι τοῦ Θεοῦ, ὡσὰν τοὺς ὁποῖους δυνατότερος εἰς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ δὲν ἐφάνησαν· οἱ ὅποιοι βαστοῦσι τὰς ρομφαίας, ἤγουν τὰ λόγια τοῦ ἁγίου Πνεύ-ματος, καθὼς μαρτυρεῖ ὁ θεῖος Παῦλος: «Ἡ μάχαιρα ἡ πνευμα-τικὴ εἶναι τὸ ρῆμα τοῦ Θεοῦ». Καὶ εἰς αὐτοὺς ἦτονε τὸ ρῆμα τοῦ Θεοῦ καὶ αὐτόνο λέγει ἡ προφητεία πὼς κρατοῦσι καὶ μετ' αὐτό-νο κατέκοψαν κάθα κακὸν λογισμόν καὶ ἄπιστον γνώμην.

11r

Αὐτῆνοι εἶναι λοιπὸν οἱ δυνατοὶ ἀπὸ τὴν ἐτριγουρίζουν τούτην τὴν θαυμαστὴν κλίνην καὶ δὲν ἀφήνουσι τινὰ ἄπιστον νὰ τῆς κλέ-ψει τὲς χάριτές της / οὐδὲ τινὰ ψευδῆ συλλογισμόν νὰ τῆς κατακυ-ριεύσει, ἀλλὰ μάλιστα ὅλοι μαρτυροῦσι τὴν ἀλήθειαν τοῦ μυστηρί-ου της καὶ στολίζουν τηνε μὲ τὰ λόγια τως καὶ μὲ τὰ ὀνόματα ἀπὸ τῆς δίδουσι καὶ μὲ τὲς θεωρίες ἀπὸ μαρτυροῦσι πὼς ἐξανοίξασι ὀδιὰ λόγου της, τὰ ὅποια εἶναι πολλὰ δυνατὰ καὶ ἀχάλαστα.

Καὶ ἴντα δυνατότερον πράγμαν ὡσὰν τὴν μαρτυρίαν τὴν προφητικὴν, ὡσὰν τὴν ἀλήθειαν τῆς ἁγίας Γραφῆς: Καὶ αὐτὰ τρι-γουρίζουν τὴν ἁγίαν κλίνην ἐτούτην, διὰ τοῦτο ὅποιος σιμῶσει μὲ πίστιν φωτίζεται, εὐφραίνεται, καὶ ἁγιάζεται· μὰ ἐάνισως καὶ ἔχει ἀπιστίαν, παρευθὺς αἱ μαρτυρίες τῆς ἁγίας Γραφῆς ἀπὸ τριγουρίζουν τούτην τὴν ἁγίαν κλίνην κατασφάζουν τὸν νοῦν του καὶ αὐτὸς γίνεται τῆς αἰωνίου κολάσεως ἄξιος.

Διὰ τοῦτο παρακαλῶ πᾶσα ἕνα ἀπὸ διαβάξει τὸ βιβλίον ἐτούτο νὰ τὸ διαβάξει μὲ πίστιν, φοβούμενος τὴν ποινήν τῆς ἀπιστίας, ἢ

- 16 όποια είναι αιώσιος κόλασις, καὶ θεωρώντας / ἐξήκοντα ῥήσεις τῆς ἁγίας Γραφῆς ἀπὸ ἔχει καὶ μαρτυροῦσι τὴν ἁγίαν Παρθένον Μα-
ριάν, καὶ ἀκούοντας τὰ θαυμάσιά της, μὴν ἀπιστεῖ οὐδὲ μὴ πο-
λυπραγμονεῖ τὸ μυστήριόν της ὁδία νὰ μὴν κινδυνεύσει. Διότις ἐανί-
σως καὶ εἰς τὴν κλίνην τοῦ καθενὸς βασιλέως δὲν ἀποκοτᾶ τινὰς νὰ
σιμώνει χωρὶς ἐντήρησιν οὐδὲ πάγει νὰ τὴν ἐξετάζει, ὁδίατὶ φο-
βεῖται τοὺς ὑπηρέτας του μὴν τότε τιμωρήσουν ὡσὰν αὐθάδη,
- 11ν πόσον θέλει κινδυνεύσει ἐκεῖνος ἀπὸ θέλει σιμώσει / εἰς τὴν
κλίνην ἐτούτην τοῦ οὐρανίου Βασιλέως μὲ πολυπραγμοσύνην;
Ἀληθινὰ ἄξιος εἶναι πολλῆς τιμωρίας, καὶ ἐανίσως καὶ ἐκόπησαν
αἱ χεῖρες ἐκεῖνου τοῦ Ἑβραίου ἀπὸ ἐσίμωσε μὲ αὐθάδεια εἰς τὸ
κλινάρι ἀπὸ εἶχε νεκρὸν τὸ σῶμα τῆς Παρθένου Μαρίας, ὅταν
τὸ ἐπηγαίνασιν οἱ Ἀπόστολοι εἰς τὸ χωρίον Γεσθημανὴ κατὰ τὴν
παραγγελίαν της νὰ τὸ ἐνταφιάσουν, καὶ ὄχι μόνον ἐκεῖνου ἀπὸ
ἐσίμωσε χωρὶς πίστιν ἐκόπησαν αἱ χεῖρες, μὰ καὶ οἱ ἄλλοι ὅλοι Ἰου-
δαῖοι, ὅσοι δὲν ἐξανοῖγαν εἰς τὸ ἅγιόν της σῶμα μὲ πίστιν, ἐτυφλώ-
θησαν, πόσον κακὸν λογιάζεται νὰ πάρει ἐκεῖνος ἀπὸ τὰ μιλήματα
ἀπὸ εἶναι ὁδία λόγου της δὲν θέλει ἀποδεκτεῖ μὲ πίστιν, μὰ πο-
λυπραγμονεῖ τὴν κλίνην τοῦ Θεοῦ; Ἀληθινὰ τυφλώνονται τὰ ὀμμά-
τια τοῦ νοός του καὶ κουτσοχερίζεται εἰς τὰς ἐργασίας τῶν ἀγαθῶν
ἔργων, καθὼς τὸ ἔπαθεν ἐκεῖνος ὁ θεοκατάρατος Νεστόριος, ὁ
ὁποῖος, ὁδία νὰ μὴν ξανοίγει μὲ πίστιν εἰς τούτην τὴν θεῖαν κλίνην
μὰ νὰ θέλει νὰ πολυπραγμονεῖ τὸ μυστήριόν της, ἐτυφλώθη, ἐχα-
λάστη, καὶ μὲ τοὺς Ἰουδαίους ἔγινε ὕλη τῆς αἰωνίου κολάσεως.

Ελένη Κακουλίδη-Πάνου & Ελένη Καραντζόλα & Μαρία Χαλβατζιδάκη (επιμ.), *Ιωάννης Μορεζήνος, Κλίνη Σολομώντος. Ιστορίες θαυμάτων της Παναγίας [1599]*, Εταιρία Κρητικών Ιστορικών Μελετών, Ηράκλειο 2007.